

บทเรียน ด้านอารมณ์-สังคม ปีที่ 62

เรื่อง ฉันทสือสารความคิดและความรู้สึกของตน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี และมีความเห็นอกเห็นใจ

ตัวชี้วัด:

ฝึกฝนการบริหารจัดการตัวเอง

สาระการเรียนรู้:

จำแนกแยกแยะอารมณ์ความรู้สึก: ระบุนและแบ่งประเภทความรู้สึกได้
ทั้งที่เป็นเชิงบวกและเชิงลบ

กลุ่มอายุ

3-5 ปี

หัวข้อหลัก:

ทักษะในการสื่อสาร

บทเรียน:

ฉันทสือสารความคิดและความรู้สึกของตน

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กจะสื่อสารความคิดและความรู้สึกของตนผ่านทางคำพูดและท่าทางได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้:

ไม่มี

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านเนื้อหาในบทเรียนนี้ให้จบทั้งบท
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่พวกเขาจะใช้ภาษาในการสื่อสารความคิดและความรู้สึกของตนออกมาสู่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. คนเรามีความคิดมากมายอยู่ในใจ ใจของเธอคิดถึงเรื่องต่างๆมากมายตลอดทั้งวัน
2. ตอนนี้ครูคิดถึงอยู่เรื่องหนึ่ง เธอรู้ไหมว่าครูกำลังคิดเรื่องอะไร? ให้เด็กสัก 2-3 คนลองเดาดู เธอได้ลองเดาแล้ว แต่มีวิธีเดียวที่เธอจะรู้ได้ว่าฉันคิดอะไรอยู่คือฉันต้องบอกเธอ บอกเด็กๆ ว่าคุณกำลังคิดว่า “พระเจ้ารักพวกเขา”
3. ลองดูซิว่า ด้วยการดูกริยาท่าทางของคนอื่น เธอจะเดาออกไหมว่าเขาคิดอะไรอยู่ เลือกเด็กคนหนึ่งออกมาและกระซิบเบาๆ ที่หูของเขาว่าให้ทำท่า “เหนื่อย” และให้เด็กๆ คนอื่นๆทายว่าที่แสดงท่าทางออกมานั้นคืออะไร
4. การได้เห็นกริยาท่าทางของคนอื่นช่วยทำให้เรารู้ได้ง่ายขึ้นว่าเขากำลังคิดอะไรอยู่ วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะทำให้รู้ได้ว่าคนอื่นคิดอะไรอยู่คือการใช้คำพูด
5. ให้เราทุกคนลองคิดอะไรบางอย่างในใจ ให้เวลาเด็กๆ หาความคิดสุดพิเศษสักคำหนึ่ง ให้เธอคิดเรื่องเดิมนี้สักพักหนึ่งก่อน ตอนนี้ครูมองที่ใบหน้าพวกเธอ แต่ก็ไม่รู้เลยว่าพวกเธอคิดอะไรอยู่
6. ตอนนี้ครูจะนับ 1-3 พอฉันนับถึง “สาม” ให้ทุกคนพูดออกมาดังๆ เลยว่าเธอกำลังคิดอะไรอยู่ นับถึงสามและให้เด็กๆ ทุกคนบอกความคิดของตน
7. วันนี้เราจะมาฝึกพูดและแสดงออกว่าเราคิดและรู้สึกอย่างไร

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

1. บางครั้งเรามีความสุข และบางครั้งเราก็เศร้า ถ้าครูพูดถึงความรู้สึกบางอย่างออกมา เธอจะบอกได้ไหมว่าเธอรู้สึกอย่างนั้นเมื่อใด?
2. มีใครเคยรู้สึกตื่นเต้นหรือดีใจมากมากหรือเปล่า? ให้โอกาสเด็กๆ สัก 2-3 คนได้พูด และกระตุ้นเด็กๆ คนอื่นให้ตั้งใจฟัง อารมณ์ความรู้สึกนี้เป็นอันที่แสดงออกได้ง่ายที่สุด ดังนั้นจึงควรให้เด็กที่ค่อนข้างขี้อายและอึดอัดที่จะแบ่งปันความรู้สึกกับคนอื่นเป็นคนออกมาพูด
3. ครูสังเกตว่ามีเหตุผลที่แตกต่างกันมากมายที่ทำให้เธอรู้สึกตื่นเต้นหรือมีความสุข เราทุกคนไม่จำเป็นต้องรู้สึกเหมือนกัน สิ่งที่ทำให้เธอมีความสุขอาจแตกต่างกับสิ่งที่ทำให้คนอื่นมีความสุขก็ได้
4. มีคนอื่นอีกไหมที่จะบอกครูได้ว่าเวลาที่เธอรู้สึกเศร้ามากๆ นั้นเป็นอย่างไร? เลือกเด็กคนอื่นๆ ที่ไม่ได้แบ่งปันเรื่องราวที่น่าตื่นเต้นและมีความสุขออกมาพูด
5. มีใครเคยรู้สึกประหม่าบ้างไหม? เลือกเด็กคนที่ยังไม่ได้ออกมาแบ่งปันประสบการณ์ของตนกับเพื่อนร่วมชั้น
6. แล้วเวลาที่เธอโกรธมากๆ ละ เป็นอย่างไร? ให้เด็กแต่ละคนมีโอกาสได้เล่าเรื่องของตนเอง อาจจะกำหนดคำถามเกี่ยวกับอารมณ์อื่นๆ เพิ่มเติมหากมีเด็กที่ยังไม่ได้เล่าเรื่องของตนเอง

1. ให้เด็กทุกคนมาเขียนรวมกันเป็นวงกลม เลือกเด็กมาหนึ่งคน กำหนดอารมณ์ให้กับเขา (หรือจะ让他เลือกอารมณ์ของเขาเองก็ได้) และ让他แสดงอารมณ์นั้นออกมาด้วยร่างกายของตน
2. หลังจากนั้นให้คนอื่นๆ เด็กคนนี้จะแสดงอารมณ์เดียวกันออกมาในรูปแบบของตัวเอง เด็ก 2-3 คนอาจจะแสดงอารมณ์เดียวกันออกมาก็ได้ เมื่อไม่มีวิธีใหม่ๆ เพิ่มเติมในการแสดงอารมณ์เดิมออกมาแล้ว ให้เด็กคนต่อไปคิดว่า จะแสดงอารมณ์ใหม่อื่นได้อีก (หรือจะถามความเห็นจากคุณก็ได้)
3. ทำต่อไปรอบๆ วงกลมจนเด็กทุกคนได้แสดงอารมณ์ใดอารมณ์หนึ่งออกมา

1. ให้เรามาแข่งกันบอกว่าเราคิดหรือรู้สึกอย่างไร แบ่งเด็กๆ เป็นกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน ให้แต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนเรียงหนึ่งโดยทุกกลุ่มหันหน้าเข้าหาคุณ
2. ครูจะเริ่มประโยคให้ และคนที่อยู่หัวแถวของแต่ละกลุ่มต้องต่อประโยคให้จบด้วยการบอกออกมดั่ง ๆ ว่าเธอคิดหรือรู้สึกอย่างไร พอพูดเสร็จก็บ๊ายบายให้รีบวิ่งกลับไปต่อแถวกลุ่มตนด้านหลัง
3. กลุ่มไหนที่สมาชิกทุกคนของกลุ่มได้พูดแล้วว่าตนรู้สึกหรือคิดอย่างไรเสร็จก่อนเป็นกลุ่มแรก กลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ ทบทวนวิธีการเล่นกับเด็กๆ อีกครั้ง
4. อ่านประโยคหนึ่งเพื่อเป็นการเริ่มต้นก่อน และให้เด็กๆ เริ่มเล่น เมื่อเด็กคนแรกกลับมาเป็นคนหัวแถวอีกครั้ง แปลว่ากลุ่มนั้นทั้งกลุ่มได้มีโอกาสเล่นกันทุกคนแล้ว

ตัวอย่างประโยคสำหรับเกมส์:

- ฉันตื่นเต้นเวลาที่...
- ฉันโกรธเวลาที่...
- ฉันกลัวเวลาที่...
- ฉันอยากรู้ อยากเห็นเวลาที่...
- ฉันเหนื่อยเวลาที่...

สรุปทเรียน:

1. ให้เด็กๆ มานั่งรวมกันเป็นวงกลมบนพื้น และตอบคำถามต่อไปนี้
 - วันนี้เราได้เรียนถึงอารมณ์ใดบ้าง?
 - เธอคิดว่าการพูดถึงอารมณ์ของเราเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่?
 - เธอจะคุยกับใครในเวลาที่เธอรู้สึกโกรธ, เศร้า หรือกลัว?
 - เธอคิดว่าพระเจ้าอยากฟังเรื่องอารมณ์ของเราไหม?
2. ให้เราทุกคนคิดถึงสิ่งดีๆ ที่เราได้พบมาเกี่ยวกับพระเจ้าของเรา เธออาจจะคิดว่าพระองค์ทรงรักเธอมากเพียงไร, พระองค์เคยช่วยเหลืออย่างไร หรือ พระองค์ทรงยอดเยี่ยมแค่ไหน ให้แต่ละคนบอกกับพระเจ้าว่าเราคิดอย่างไรกับพระองค์ ให้ประโยคง่ายๆ แก่เด็กเพื่อเป็นตัวอย่าง เช่น “พระเจ้า ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงรักหนู” และให้พูดทุกคนจนครบทั้งวงกลมเพื่อให้เด็กแต่ละคนมีโอกาสแบ่งปันความคิดของเขาที่มีต่อพระเจ้า

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]